

There are no translations available.

Міщенко Л.

*Кореспондент
м. Нікополь, Україна*

Від пустих розмов до діла

Кожне місто, як і людина, має своє обличчя. В нашій уяві Львів асоціюється з Домініканським костьолом та проспектом Свободи, Київ – з Софіївським собором та Хрещатиком, Запоріжжя – з заповідником Хортиця та пам'ятником Святославу.

А що цікавого може запропонувати туристам край п'яти Січей – місто козацької слави? На цю тему 9 жовтня, продовжуючи традицію загальноміських заходів, присвячених Міжнародному дню туризму, був організований і проведений ART-FEST «Нікополь туристичний – 2015».

Мета фестивалю, як узагальнюючої форми, не тільки в обговоренні стану та проблем щодо збереження і використання культурної спадщини Нікопольщини в контексті розвитку туризму. Акцентована увага на можливості просування туристичного продукту, який вже напрацьований нікопольськими майстрами та підприємцями і потребує умов для розвитку, підтримки, як зі сторони влади, так і громади. Мешканці міста заслуговують на те, щоб у вільний час вони могли задовольнити свої інтереси і потреби, а саме: реалізовувати творчі здібності через різного роду майстер-класи; пізнавальні потреби – через екскурсії; історико-інтелектуальні – через ігри-квести, велотури, екотури, отримуючи знання про історичне минуле малої Батьківщини.

Фестиваль мав на меті узагальнити накопичений досвід щодо використання культурно-історичної спадщини нашого краю та об'єднати зусилля науковців, місцевих краєзнавців, істориків, народних майстрів, представників громадських організацій, депутатів міської ради, владних структур, бізнесу у вирішенні нагальної проблеми – чи є у нашого міста справжнє туристичне майбутнє? Щоб змістовно дати відповідь на це питання, була запропонована програма арт-фесту, в якій логічно, послідовно та через сучасні форми і методи розкривалися питання по суті.

На круглому столі обговорювався стан туристичної галузі в Нікополі. Відзначено позитивний момент – в цьому році Нікопольська міська рада затвердила комплексну програму «Збереження і використання культурної спадщини та розвиток туристичної галузі у місті Нікополь на 2015 – 2019 рр.», але, на жаль, місцева громадськість не була поінформована про наявність такого важливого документу. Те, що в самій програмі відзначено – «туристичний потік до Нікополя практично відсутній», стимулювало присутніх до відкритого мікрофону, де відбувся діалог між владою і громадою.

На жаль, відсутність вчителів-істориків, краєзнавців, музейних і бібліотечних працівників, депутатів міської ради не сприяла більш конструктивному вирішенню проблем, бо кому, як не їм впливати на формування світогляду переконань та виховувати справжніх патріотів своєї землі. Організатори фестивалю сподівалися на плідну їх участь заради спільної мети – покращення ситуації у сфері охорони та збереження культурної спадщини.

В холі НЕУ відбулися презентації від громадських організацій. Так, історик Богдан Стратейчук презентував книгу «Нікопольський край від найдавніших часів до 1914 року», призначену для нікопольських учнів, яка, за сподіваннями автора, поповнить знання дітей та полицки шкільних бібліотек. Здобувач наукового ступеня кандидата економічних наук Галина Самойленко не тільки презентувала книгу розробок туристичних маршрутів по Нікополю, а й запропонувала новий вид туризму – кінотуризм, на підставі фактів, які має наше місто: відома стрічка Олександра Довженка «Поєма про море», фільм режисерів Георгія та Валентини Ніколаєнко «Утёсов. Песня длиною в жизнь», кінофільм Олександра Міндадзе «Милый Ханс, дорогой Пётр». Відеоролик про незрівнянну творчість наших нікопольських майстринь, які відзначені у регіоні своєю унікальністю, високим художнім смаком, різноманітними техніками і золотими руками, прокоментувала Віра Позднякова, звернувшись потім до місцевої влади з проханням надати їм постійне місце для організації і проведення масштабних виставок.

Студенти вищих навчальних закладів, зокрема Нікопольського економічного

університету, НФ Одеської юридичної академії, МАУПу взяли активну участь у відкритому діалозі стосовно проблем збереження культурно-історичної спадщини, поставивши досить серйозні питання щодо повної втрати таких історичних об'єктів, як стара пошта, про жахливий стан краєзнавчого музею та шопи на площі Богдана Хмельницького, руйнацію пивоварні на очах нікопольської громади. Небайдужість молоді та всіх учасників була направлена на те, хто і коли понесе відповідальність за знищений Будинок відпочинку на Лапинці, який за свого існування приймав близько 8000 відпочиваючих за рік. Чи не вони могли б бути потенційними туристами і рекламувати Нікополь? За ліквідовані 14 дитячих садків, напівзруйновані підприємства – молокозавод, рибозавод, м'ясокомбінат. Адже це - складові непривабливої сторони нашого прекрасного міста.

Так, всім хочеться якнайшвидше зробити Нікополь ще більш привабливим. і Де хотілося б жити і звідки не хотілося б виїжджати. Але на заваді вирішення деяких питань стають перешкоди, які прогресивна молодь згодна брати на свої плечі самотужки – це, не очікуючи фінансування, початкові роботи по створенню козацької Січі, та за допомогою меценатів приведення дамби до порядку, щоб виходити на неї із задоволенням, як це раніше робило старше покоління. Юнацтво наголошувало на тому, що в рідній домівці до влади повинні прийти ініціативні люди з нестандартними підходами, бо в місті історії наглядно немає історії, і дуже соромно, що ми очі гостей можемо зрадувати лише застарілими пам'ятками – танком, гарматою та двома пам'ятниками – Богдану Хмельницькому і Леніну.

Але у діжці дьогтю була і краплинка меду. У холі виникненню позитивних емоцій сприяла виставка малюнків конкурсу «Край п'яти Січей».

Менш оптимістичною була виставка інформаційно-туристичної продукції «Нікополь – місто слави, легенди і пісень», бо, незважаючи на зусилля бібліотечних працівників, які ретельно збирають, зберігають, пропагують видання, з бюджету міста роками не виділялися кошти у повному обсязі для фінансування рекламної продукції про Нікополь. Не залишила байдужими відвідувачів і фотовиставка «Пробач нас, Старе Місто!», на якій автори намагалися відкрито показати стан таких важливих і потрібних для історії міста архітектурно-культурних об'єктів, як шопа, пивоварня, краєзнавчий музей, стара пошта. Вражаючими були слова з «Колискової для містечка» Софії Нікольської та декілька цеглин, принесених від залишків зруйнованих об'єктів, а також напис біля них – «Це все, що ми змогли зберегти для вас, нащадків».

Родзинкою першого дня фестивалю було частування присутніх у студентській кав'ярні

НЕУ скіфськими пряниками та скіфським чаєм, які люб'язно запропонувала директор кафе «Алєнка» Наталя Черняєва, та проведений адміністратором кафе Тетяною Черняєвою майстер-клас із розпису скіфського пряника. Майстри своєї справи отримали високу оцінку за просування унікального смачного продукту, як продовження традиції від 19 століття «Нікопольський пряник».

Ось на такій оптимістичній ноті і закінчився перший день роботи Арт-Фесту.

А суботнього ранку осіннє сонечко звабило вийти на прогулянку та дістатися парку Пушкіна, з якого линули веселі пісні, бо там проводився «Нікопольський ярмарок» – виставка-ярмарок промислів народних майстрів Нікопольщини. Від розмаїття виробів, які затишно притулилися на столиках, просто розбіглися очі. Майстрині, які вирішили взяти участь у другому дні роботи Арт-Фесту, постаралися на славу. Діти не могли відірватися від плетення прикрас-оберегів, відійти від в'язаних іграшок Дар'ї Авраменко, слов'янських ляльок-мотанок від центру народно-прикладного мистецтва (бібліотека, філія № 3), яких за традицією дарують на різні релігійні та родинні свята, а перед Покровом особливим попитом користується лялька-десятиручка - її приносять господиням до хати, як символ помічниці.

Малеча із задоволенням брала участь у майстер-класах: від бібліотечно-інформаційного центру «Слово» Людмили Позднякової – виготовлення скіфських прикрас із бісеру, дівчатка наперебій підставляли щічки для нанесення на них скіфського орнаменту Наталею Головатенко, а потім фотографувалися в костюмі скіфської цариці, намальованому на щиті з фанери волонтеркою Маргаритою Мірончук. А хлопці в цей час терпляче чекали своєї черги для того, щоб, вдягнувши муляж пекторалі, який, до речі, має вагу таку, як і оригінал – 1 кг 145 гр, відчути тягар царської долі і теж зробити світлини зі скіфською царицею, роль якої майстерно виконала учениця СШ № 2 Валентина Сапарай. Юнаки охоче розповідали про цікаву волонтерську роботу в БІЦ школярів з усього міста, але особливою їхньою гордістю є ті миті життя, коли вони відчують себе акторами, вживаючись в образи: Микола Стаєцький - в Осипа Шора, Богдан Ляшенко - в скіфського воїна, Станіслав Шибко – в козака. Дорослі теж не сумували, до їхньої уваги був запропонований невеличкий екскурс в історію – «Нікопольщина – серце Скіфії», який провів краєзнавець Сергій Тороп; вони милувалися виробами з бісеру: прикрасами від Валентини Науменко, іконами від Наталі Анісімової, картинами та іконами від Марини Фелон.

Студентська молодь і старшокласники взяли участь у історико-інтелектуальній грі «Пам'ятки Нікопольщини». Вона вже стала традиційною, чим і пишалися її організатори – МГО «Нікополь майбутнього».

Та найцікавішою розвагою в цей день виявився «Скіфський степ» від нікопольчанина Євгена Сінегіна, в якій брали участь цілими сім'ями. Ось де гості заходу діставали справжній адреналін, бо майже всі тримали в руках справжнісінький лук і стріли вперше, а для підтвердження звання справжнього воїна потрібно було зробити по 10 влучних пострілів.

А далі учасники автобусної екскурсії вирушили до легендарного кошового отамана Івана Сірка та від душі дякували археологу, історичу Нікопольського краєзнавчого музею Василю Шатунову за цікаву змістовну подорож.

Ідея проекту ART-FEST «Нікополь туристичний – 2015» належить кандидату філософських наук, доценту ПВНЗ «Нікопольський економічний університет» Антоніні Косих, як результат багаторічної плідної роботи, проведеної на базі університету через різні форми: конференції, круглі столи, наукові семінари-практикуми, виставки-ярмарки тощо, роботи в Нікопольській громадській раді при міському голові з 2011 по 2015 роки, небайдужій людини нашого міста.

На початку ж фестивалю до присутніх українською, російською та англійською мовами звернулася ведуча, кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри гуманітарних дисциплін НФ Одеської юридичної академії Лілія Ткаченко. А це значить, що Нікополь інтелектуально готовий приймати туристів зі всього світу.

Джерело: Міщенко Л. Від пустих розмов до діла [Текст] // Говорящий Нікополь. - 2015. - 14 октябрю (№ 40). - С. 10.